

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه حریم و نقش آن در معماری سنتی ایرانی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری و ششمین نمایشگاه تخصصی انبوه سازان مسکن و ساختمان استان تهران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

محمد زارع - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد معماری

خلاصه مقاله:

نقش غنی و زیبای جامعه سنتی، نتیجه غنا و زیبایی تار و پود معنوی آن است که طرح ها و نقش های کلی را به هم پیوند می دهد. اصول معنوی حاکم بر معماری سنتی ایران، ریشه های عمیقی در فرهنگ و اندیشه های این مرز و بوم داراست. اصل محرمیت به عنوان یک اصل حاکم بر تمامی شئون زندگی، به زیبایی در معماری سنتی ایران کالبد یافته و آثار و نتایج عمیقی در سازماندهی فضایی و نحوه قرار گیری عملکردهای گوناگون داشته است. یکی از مهم ترین ابعاد طراحی فضاهایدرونی، میزان پیش بینی حریم در آنهاست. حریم در لغت به معنی پیرامون، گرادگرد خانه، مکانی که حمایت و دفاع از آن واجب باشد، است. حریم ایجاد مرز می کند ولی فقط داشتن جدایی نیست. در حقیقت حریم هاله ای به وجود می آورد و مانعاز تجاوز دیگران می شود و نبود امنیت و محرمیت باعث ایجاد مشکلاتی می شود. مقاله حاضر با هدف شناسایی حریم و نقش آن در معماری سنتی ایران به عنوان عنصری از عناصر معماری پایدار ارائه می گردد. این تحقیق به صورت کمی و به روش توصیفی - تحلیلی انجام شده است و در مرحله گردآوری اطلاعات از روش کتابخانه ای بهره گرفته شده است. نتایج حاصل از تحقیق نشان می دهد محرمیت یکی از اصول اساسی حاکم بر هستی و پدیده های آن است که تأثیرات آن در ساختار کالبدی - فضایی معماری سنتی ایران غیر قابل کتمان است.

کلمات کلیدی:

حریم، معماری، سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1037351>

